

CIPRIAN MĂCEȘARU

SUPER!

SUNT UN GÂNDAC!

Cu ilustrațiile autorului

Într-o dimineată, când Andrei se trezi în patul lui, după o noapte de vise zbuciumate, se pomeni preschimbat într-o gănganie uriașă. Își privi uimit abdomenul cafeniu și cele trei perechi de picioare ce-i tremurau înaintea ochilor, apoi spuse încântat:

- Suuuperrr!

Se răsuci cu mare greutate, coborî din pat și o zbughi afară din cameră, alergând stângaci pe noile sale picioare și strigând plin de entuziasm:

- Mamăăă! Tatăăă!

Cuprins de nerăbdare, dăruie o vază cu flori, iar pisica Măriuca, sperindu-se de el, dădu panicată din lăbuțe, alunecând pe parchet. Zbârlindu-se toată, de parcă ar fi fost electrocutată, sări pe fereastra deschisă, în curtea plină cu flori.

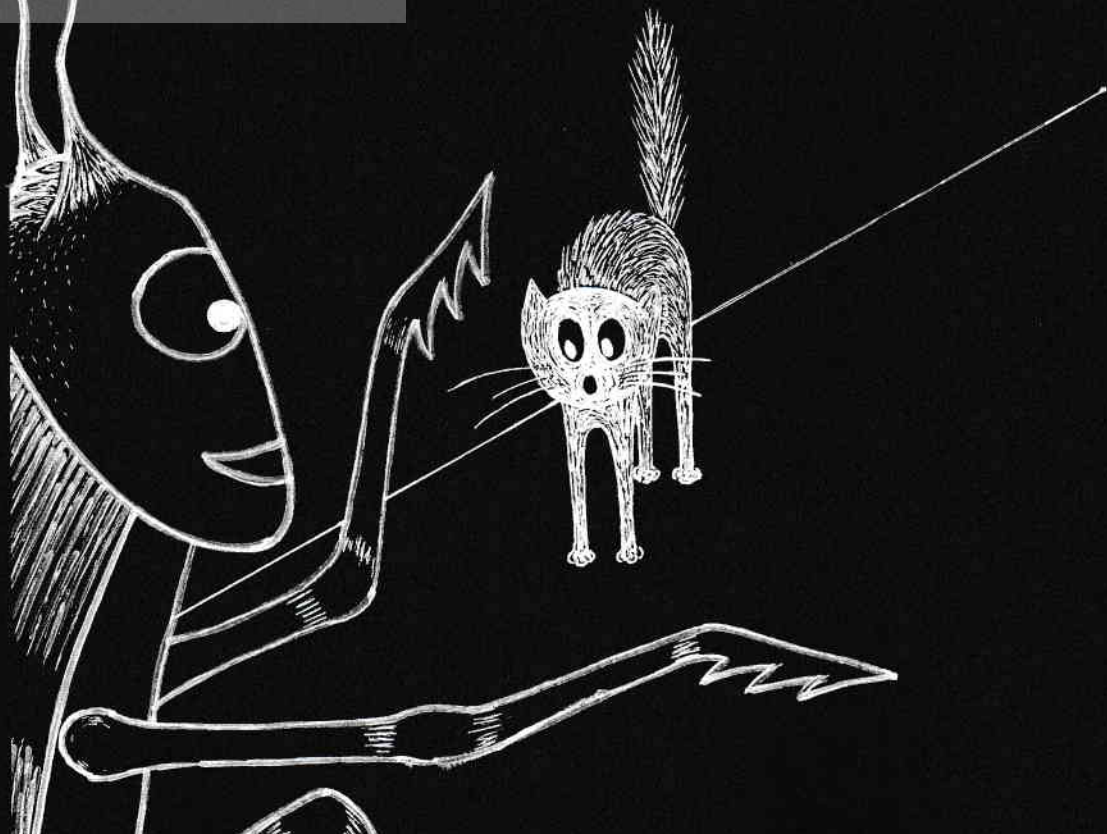
Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Când Andrei intră în bucătărie, lovindu-și antenele de pragul de sus, doamna Stănescu tocmai pregătea micul dejun. Încremeni cu felia de pâine în mână. Deschise gura, dând să scoată un țipăt, dar nu se auzi nimic.

- Mamă, mamă, privește! Nu-i așa că arăt super?

Doamna Stănescu leșină.

- Mamă, ce-i cu tine?!

Se apropie și, folosindu-și patru dintre cele șase membre, o prinse pe maică-sa de umeri și o zgâlțâi:

- Trezește-te! Mă sperii!

Doamna Stănescu deschise încet ochii și văzând capul ca o găleată soioasă ce se apropia de ea leșină din nou. Chiar atunci, domnul Stănescu intră în bucătărie, cu ochii ațintiți în ziar.

- Dragă, auzi ce zic ăștia...

Însă nu apucă să spună mai mult. Ridicând o clipă privirea din gazetă, zări uriașa arătare aplecată peste

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

trupul nemișcat al soției sale. Scăpă ziarul din mâini și, furios, dădu să se năpustească asupra creaturii, despre care, evident, nu avea cum să știe că este fiul său. Gângania se întoarse spre el și îi zise cu glas speriat:

- Tată, nu știu ce se-ntâmplă cu mama!

Oricât de viteaz ar fi fost domnul Stănescu (și, între noi fie vorba, nu prea era), nu găsi altceva mai bun de făcut decât să leșine.

- Și tu?! zise Andrei. Ce e cu voi?! Ați mâncat ceva stricat?

Gângania luă o cană mare cu apă și îi stropi. Bieții părinți, revenindu-și în simțire, începură a se tânguî:

- Nu ne face rău, te rugăm!

Arătarea, cu ochii mari de mirare, spuse:

- Mamă, tată, sunt eu, Andrei, fiul vostru.

- Fiul nostru?! se miră domnul Stănescu.

- Ce-ai făcut cu fiul nostru?! zise și doamna Stănescu.
- M-am trezit în corpul ăsta super, dar tot eu sunt.
- Creatura ne-a înghițit copilul! îi spuse intrigată doamna Stănescu soțului ei. Andrei vorbește dinăuntru! acestui monstru. E vocea lui, n-am nici cea mai mică îndoială.
- Așa e, încuviință domnul Stănescu.
- Păi normal că e vocea mea dacă eu vorbesc, interveni Andrei. Abia aștept să mă duc la școală, să mă vadă colegii. O să fie suuuper!
- Cred și eu că o să fie. Vor fugi ca potârnichele, spuse tatăl.
- Ce ne facem? Ce ne facem? se tângui doamna Stănescu.
- Mamă, te rog, nu fi supărată!
- Cum să nu fiu?! Te-ai transformat într-un gândac!
- Draga mea, ne vom obișnui și cu asta. E fiul nostru și trebuie să-l iubim așa cum e.

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

- Fiul nostru nu e un gândac!

- Eu zic să te uiți mai bine la el. Iată-l, e un gândac!

Zicând aceasta, domnul Stănescu se ridică sprinten, apoi o ajută pe soție să-și recapete poziția de biped și spuse:

- Andrei, aș vrea să te îmbrățișez, să-ți arăt că te accept oricum ai fi, dar miroși atât de rău, că-mi întorci stomacul pe dos. Dă-te puțin în spate, te rog!

- Vai, îmi pare rău! zise băiatul și se retrase.

- În timp, poate că ne vom obișnui și cu mirosul, spuse mama sa.

- Ai dreptate, întări domnul Stănescu.

- Gândeți-vă numai câte avantaje am! zise Andrei. De exemplu, pot fi un imbatabil portar de fotbal. Cine-i mai poate da gol unuia care are șase membre?

- Ha, ha, ha! râseră părinții lui.

- Sau pot să fiu un maseur excepțional.

- Cred că s-ar înghesui lumea... Da, da, cine nu și-ar dori să fie masat de un gândac uriaș? zise tatăl.

- Sau ai putea dirija orchestra și corul în același timp, zise mama, și toți trei se prăvăliră pe scaune, râzând nebunește. Însă Andrei nu izbuti să se așeze, din cauza carapacei care îi alunecă, trezindu-se astfel pe dușumea, cu burta în sus, dând neputincios din cele șase picioare.

- Ia uită-te la el ce simpatic e! zise domnul Stănescu.

Părinții apucară cu grijă carapacea lipicioasă și-și ajutară fiul să se ridice, strâmbând din nas.

- Tu trebuie să fii din soiul gândacilor de bălegar, spuse doamna Stănescu. Bine că nu locuim la țară!

O nouă cascadă de râsete răsună o vreme.

- Totuși, cred că avem o problemă, zise într-un final doamna Stănescu. Habar n-am cu ce te-am putea hrăni.

- Am o idee, spuse soțul acesteia. La pet shop-ul de pe strada noastră există și mâncare pentru păianjeni.